

genom presterskapets privilegier förunnade förmåner skyldige att i den kostnad deltaga endast i den mån de ej äro derifrån enligt samma privilegier befriade.

Stockholm den 26 januari 1899.

J. Bengtsson.

N:o 135.

Af herr **J. Bengtsson** i Bjernalt, *om ändring af lagen angående byggnad och underhåll af kyrka m. m.*

Sedan flere årtionden tillbaka har en sträfvan allt mer och mer gjort sig gällande inom Riksdagen att söka afflytta de svenska jordbruket sedan långliga tider tillbaka tryckande skattebördor. Denna sträfvan har ock i det stora hela krönts med framgång; så har beslut fattats om afskrifning af grundskatter, om ersättning för rustnings- och roteringsbesväret m. m. Men ännu återstår nog ett och annat, innan vår jord kan anses vara fullt likställig i beskattningshänseende med andra skatteföremål. Äfven om i gångna tider jordfastigheten var landets mest värdefulla och snart sagdt enda skatteföremål, så är detta ingalunda nu förhållandet.

Undersöka vi taxeringslängderna för riket, skola vi finna att, jemte fastigheter, andra skatteföremål af betydligt värde numera äro för de olika skattebehofven att tillgå; så uppgår nu den uppskattade inkomsten af kapital, af allmän eller enskild tjänst och af rörelse eller yrke till belopp, hvarom man näppeligen fordom kunnat göra sig en föreställning.

Då samtliga dessa skatteföremål ingalunda äro i en sådan ställning, att de med större svårighet än jord- och annan fastighet utgöra de skattebidrag, som stat eller kommun af dem kräfva, torde det saknas

hvarje anledning till att i något hänseende bereda dem lättnad till förfång för dessa fastigheter. Detta eger dock ännu i dag rum beträffande byggnad och underhåll af kyrka med hvad dertill hörer.

Sedan den gamla bestämmelsen i byggningsbalkens 26 kap. 1 § om byggnad och underhåll af kyrka m. m. blifvit upphäfd, har en lag af den 12 juni 1885 i denna fråga bestämt, att kyrka med hvad dertill hörer, så ock särskild sockenstuga skall uppehållas och byggas på deras bekostnad, hvilka inom församlingen erlägga kommunalutskylder, samt att i sådan kostnad de skattskyldiga skola deltaga för fastighet efter hela och för andra beskattningsföremål efter en fjerdedel af derå belöpande fyrktal.

Upprepade gånger har inom Riksdagen väckts motioner om ändring i detta missförhållande, och vid nästlidne riksdag blef en motion uti ifrågavarande syfte af lagutskottet tillstyrkt och af Andra Kammaren bifallen, men afslogs af Första Kammaren.

Då jag emellertid på ofvan anförda skäl håller före, att de i förenämnda 1885 års lag bestämda grunder för deltagande i kostnad för underhåll och byggande af kyrka m. m. äro otidsenliga och orättvisa, hemställer jag vördsamt,

att, med ändring af hvad i lagen af den 12 juni 1885 stadgadt är i byggningsbalkens 26 kap., Riksdagen ville för sin del antaga följande lag angående förevarande byggnads- och underhållsskyldighet:

Kyrka med klockstapel, kyrkomur och annat, som till kyrka hörer, så ock sockenstuga, skola, der icke annorlunda är särskildt förordnad, uppehållas och byggas på deras kostnad, hvilka inom församlingen erlägga kommunalutskylder efter åsatt fyrktal; dock vare de, hvilka ega åtnjuta de genom presterskapets privilegier förunnade förmåner, ej skyldige att i denna kostnad deltaga i vidsträcktare mån, än som med samma privilegier må vara förenligt.

Stockholm den 26 januari 1899.

J. Bengtsson.